

Miroslav Čemerička

Zalúbená hora.

Vybral som sa na zalúbenú horu práve dnes.
Keď preľaknutý teplomer sa učupil kus pod nulu.

Plúca si ale spievajú radostnú ódu na kyslík,
zatiaľ čo vietor vyplazuje na svet snehové jazyky.

Hora je zrazu na dosah, s bielym závojom nevesty.
Žiaľ na súdeho ženícha som už pristarý.

Stúpam zadýchaný , ťažkým krokom dopomala.
Vydržím však a šťastný bozkávam ju až na tvár.

Odmena je štedrá - Boh zastavil čas.